VOLTA XESÚS

23/24 DE SETEMBRO 2025

Joshua Mhlakela

VOLTA XESÚS 23/24 DE SETEMBRO 2025

SÓ BORRADOR DE TRADUCIÓN

Publicado por primeira vez o 6 de xullo de 2025 en inglés orixinal por Truth Limited

Pódese descargar unha versión gratuíta desta publicación desde Internet Archive.

O contido desta mensaxe é teoricamente tan revolucionario e universal que esixe que este folleto electrónico sexa traducido libremente, sen ningunha consideración de dereitos de autor, a calquera idioma ou dialecto e distribuído de xeito similar libremente en calquera parte do mundo.

NOTA DO EDITOR

Xesucristo regresa para levarse a Igrexa cristiá o 23 ou o 24 de setembro do calendario gregoriano. Estas dúas datas corresponden á Festa das Trompetas en Israel, así como ao comezo do Ano Novo relixioso xudeu (Rosh Hashaná) do ano 5786. Na linguaxe eclesiástica, este é o tan esperado Arrebatamento da igrexa, e foi comparado co matrimonio espiritual entre Xesús e a igrexa como a súa "Noiva" virxe. Terá lugar nun abrir e pechar de ollos en todos os fusos horarios do mundo e, sen dúbida, os que estean na Estación Espacial Internacional non estarán exentos. Espérase que millóns de persoas desaparezan sen deixar rastro, deixando atrás as súas roupas engurradas e mergullando o resto do mundo nun período de Tribulación de sete anos que rematará co regreso de Xesús por segunda vez. Esta vez farao abertamente o 15 de setembro de 2032, no Día da Expiación xudeu (Yom Kippur), para gobernar desde Xerusalén sobre toda a Terra como Rei de reis e Señor de señores.

Tal é este testemuño de Joshua Mhlakela, de Johannesburgo, escrito aquí para el por un antigo xornalista cristián. Está baseado nos dous podcasts de YouTube no que aparece o irmán Joshua: God's Voice Daily e Centwinz, emitidos en xuño de 2025. Desde entón, o seu testemuño viuse fortalecido polo dunha compatriota surafricana, unha irmá en Cristo que testemuñou hoxe que Xesús lle ditara unha declaración escrita confirmando que VOLVERÁ nesta próxima Festa das Trompetas. Maran Atha!

Chámome Joshua Mhlakela. Resido en Johannesburgo, pero son de Cidade do Cabo. Creo en Xesús e hoxe estou listo para dicirlle ao mundo o que El me enviou a dicir. Non son un apóstolo, pastor ou bispo, só un simple crente en Xesús nacido de novo e lavado polo sangue. Levo algúns anos camiñando co Señor. Así que podo dicir que o coñezo persoalmente. Gustaríame dicirlle a todo o mundo que o arrebatamento está sobre nós. Mesmo se non esteades preparados para el, está listo para vós.

Antes de nacer en 1982, o meu pai tivo un soño no que lle dixeron que me chamase Xosué. Isto foi moito antes de que houbese tecnoloxía dispoñible para determinar o xénero dun neno non nato. Non obstante, debido a algunhas complicacións no parto, o médico advertiu aos meus pais que sairía morto ou ferido. Cando finalmente saín sen ningún problema, ese médico declaroume un neno milagroso.

O mesmo día que nacín, a miña nai estaba descansando comigo boca abaixo cando sentiu unha forza espiritual que a apoderaba para estrangularla. Loitando contra esta forza, estaba a piques de virar o seu corpo, esquecendo que eu estaba boca abaixo. Se se tivese xirado, eu caería ao chan e me tería ferido, quizais fatalmente. Pero entón Deus lembroulle a miña presenza, así que se aferrou a min firmemente, e ese espírito desapareceu.

Cando tiña uns catro ou cinco anos, alguén que coñecía á miña familia secuetroume durante aproximadamente un mes. Milagrosamente, un indio avisou á policía, e eles e os meus pais viñeron e rescatáronme. Conservei recordos daquela época: sentado no portal dun lugar que non coñecía, chorando todo o día.

Cando era adolescente de 16 ou 17 anos, estaba loitando contra pensamentos suicidas. Tiña moitas ganas de quitarme a vida, e o inimigo estaba a darme oportunidades para facelo. Lembro unha vez na que estaba a intentar quitarme a vida, pero xusto cando estaba a piques de facelo, Deus detívome.

Entón, a morte estivo a seguirme dende o día en que nacín. É un dito común que todo o mundo morrerá, pero segundo a Biblia hai un grupo de persoas que nunca verán a morte. En 1 Corintios 15:51-52, Paulo di: "Non todos durmiremos." Noutras palabras, non todos morreremos, pero nun instante, nun abrir e pechar de ollos, todos seremos transformados. Seremos transformados de mortais en inmortales. Deus daranos novos corpos polos que nunca morreremos. Entón, creo que o espírito da morte me estaba a seguir porque quizais Satán era consciente xa entón de que a miña futura vocación na vida sería dicirlle a todos que hai un grupo de persoas no futuro que Deus escollería para non ver a morte. Entón, a morte é o meu inimigo, e a morte é o inimigo de Deus.

Amós 3:7 di: "O Señor non fai nada sen revelar o seu plan aos seus servos os profetas." Non son un profeta, pero son un servo do Señor. E hoxe Deus tamén está a revelar o seu plan á xente do mundo.

No ano 2000 convertinme ao cristianismo. Entregueille a miña vida a Xesús cando aínda era adolescente despois de loitar contra pensamentos suicidas. Creo que tiña 19 anos cando me acheguei a Xesús e lle entreguei a miña vida. Ese mesmo ano, mentres estaba unido á igrexa onde estaba, adoitabamos visitar á xente nas súas casas para rezar por eles. Unha tarde, saíndo destas casas ás rúas, notei que ao noso carón había un anxo tan alto como un edificio ou a árbore máis alta dos arredores. Este anxo levaba unha espada e non paraba de mirar ao redor coma se nos quixese protexer. Os meus compañeiros, porén, non eran conscientes disto. Non lles dixen nada entón porque non sabía que pensar diso. En fin, esa foi unha das miñas primeiras experiencias do mundo espiritual como cristián renacido. Ás veces, ía ou volvía da igrexa e estaba tan cheo da presenza do Espírito Santo de Deus que sentía como se Xesús estivese camiñando ao meu carón aínda que non o puidese ver.

En 2003, na mesma igrexa á que asistía, convertinme en pastor asistente. Unha noite vin o futuro nun soño. Vínme a min mesmo nun campo aberto unha noite escura. Mirei o chan e decateime de que fora queimado. Instintivamente souben que non era só o chan onde eu estaba o que fora queimado. TODA A TERRA fora queimada! Onde eu estaba, a atmosfera era tan terrorífica. Daba tanto medo estar onde estaba. Fun subir un outeiro para tentar atopar outro ser humano porque estaba só neste lugar nunha noite escura e aterradora. Subín o outeiro, mirei ao redor pero non atopei a ninguén máis. Mirei ás estrelas e vin as estrelas. Mirando as estrelas, souben dentro de min que os crentes cristiáns foran levados ao ceo antes da destrución cuxas consecuencias estaba a presenciar aquí. Entón espertei. Despois de espertar, sentín como se Deus se tomase para ver o futuro e logo me trouxese de volta.

Despois de sete anos, en 2010, renunciei como pastor asistente aos 28 anos, pensando: "Deus, servínche. Fixen o mellor que puiden. Agora podo centrarme na miña propia vida?"

Ao ano seguinte, de novo nun soño, vinme nun xulgado no ceo. Estaba fóra da porta do xulgado. Diante de min, esperando para entrar, había un home tremendo literalmente de medo. Era coma se soubese que unha vez que entrase no xulgado, non ía sobrevivir. En fin, finalmente entrou, e non sei que lle pasou. Os procedementos xudiciais foron tan rápidos que duraron só uns segundos.

Hebreos 9:22 di: "Está establecido para o home morrer unha vez, e despois vén o xuízo." Entón sabía que estas persoas que viñan ao xulgado para o xuízo xa morreran na terra, pero sabía que eu non estaba morto. Entón chegou a miña quenda. Atopeime sentado nun dos bancos semellantes aos dunha igrexa no xulgado e mirei cara á cadeira onde adoita sentarse o xuíz. Alí estaba Deus, era tan enorme no asento onde estaba. Era translúcido, así que non podía distinguir a súa forma, pero aínda así podía saber que era Deus. Á miña esquerda estaba Xesús cun corpo humano de tamaño real, facendo de avogado. Á miña dereita estaba Satán e na súa man tiña un arquivo groso que detallaba todos os pecados que cometín. Entón, o inimigo Satán estaba acusándome ante Deus Pai e Xuíz, pero entón Xesús deu un paso adiante. Cando deu un paso adiante, alí mesmo fun absolto de todos os meus pecados. En Sudáfrica, se es condenado e sentenciado a prisión por un tribunal, baixas as escaleiras da sala do xulgado ata un calabozo antes de ser transportado á prisión. Así foi neste tribunal celestial. Se non o consigues, baixas esas escaleiras ao Inferno, pero se o consigues, subes ao Ceo. Despois da miña absolución, subín ao Ceo. Cando cheguei alí, era de día e vin xente sentada. A xulgar pola súa roupa, eran escolares e reclusos. Pero estaban no Ceo... ¡conseguiran conseguilo!!!

Entón Xesús apareceu diante de min cunha túnica branca. Acababa de deixalo alí no xulgado, pero logo atopeino de novo no Ceo. Esta foi a primeira vez que vin a Xesús nunha visión ou nun soño de preto. Parecía de Oriente Medio. Tiña o cabelo castaño escuro ata o pescozo. Era guapo cunha barba ben recortada. O único que me chamou a atención foron os seus ollos. Quedei abraiada. Non paraba de miralo. Non podía apartar os ollos dos seus ollos. Estaba... non sei se é a palabra correcta porque o inglés non é a miña primeira lingua... hipnotizada. Quedei tan abraiada ao darme conta de que o meu Creador, a quen amaba, estaba alí mesmo diante de min! Miroume e, sen dicir nada, deu ordes mentalmente. Entón comezaron a aparecer carros e a aliñarse diante de min, tantos que non podía contalos. Ninguén os conducía. Levaban bloques de madeira ben puídos no seu interior, dos cales só uns poucos levaban nomes persoais. Xesús díxome —de novo a través da súa mente, pero eu oíno alto e claro: "Salvaches a pouca xente."

Entón mirou cara a eses moitos bloques que non tiñan nome e engadiu: "Debes encher todos estes bloques de madeira con almas." E entón espertei. Cando espertei, pensei na miña mente que quizais Deus quere que sexa un gañador de almas e abra unha igrexa. De novo, como no meu primeiro soño, sentín que estaba a volver do Ceo. E sentín a súa presenza ao meu redor.

Así que cinco anos despois, en 2016, comecei unha igrexa na casa. Chamei á xente, viñeron e eu rezei por eles. Isto durou aproximadamente un mes, pero cada vez que ía alí para compartir a palabra de Deus e rezar con eles, no meu corazón non tiña paz, non me sentía ben por iso. Finalmente, díxenlle á congregación que renunciaba. Xa non tiñan que vir a rezar dentro da igrexa na casa. Entón saín fóra, listo para marchar cando, no xardín, unha anciá achegouse a min. Ela pediume que rezase por ela, así que lle puxen as mans sobre a cabeza, ela pechou os ollos, eu tamén pechei os ollos e rezei por ela. Ao facelo, sentín unha descarga eléctrica percorrerme a man. Abrín os ollos mentres rezaba e esta anciá estaba alí, pero ao seu carón — agora non estou durmindo, isto non é un soño, estou ao descuberto, Xesús apareceu xusto diante de min, de pé ao seu carón e mirándome. Pero agora non levaba unha túnica branca. Levaba unha túnica de aspecto maxestoso dunha cor azulada ou azul mariño que lle chegaba aos pés. Parecía tan forte cos seus ombreiros anchos e o seu poderoso peito. Cando lle mirei o peito foi coma se puidese ver galaxias alí coma as galaxias do espazo exterior. E este pensamento veume á cabeza: Esta é a que mantén unido o universo! E mentres o miraba cara a cara, sorriu e desapareceu. Quedei coa impresión de que o seu sorriso era para dicir "Ben feito!" por pechar esta igrexa. Porque ese non era o plan que tiña para min; Non se supoñía que eu abrise unha igrexa. E cando terminei de rezar, a anciá abriu os ollos e díxome: "Sabías que cando rezabas por min sentía como se unha carga se me estivese quitando dos ombreiros e síntome moi lixeira despois diso?" Sabía que se debía á presenza de Xesús.

Noutro soño ou visión, en 2016, vin a Xesús no ceo, vestindo a mesma túnica maxestosa e de pé fóra dun edificio que se asemellaba ao edificio do Tribunal Supremo dos Estados Unidos coa súa fachada con columnas. Alí díxome especificamente: "Non debes abrir unha igrexa." Só se supón que o anuncie como o Rei que virá pronto ao mundo.

En 2017, nun soño, fun levado ao ceo, onde nunha sala do trono vin a Xesús sentado no seu trono cos brazos apoiados nos brazos. No chan podía ver arredor do seu trono había unha néboa e podía escoitar un son como se unha guerra estivese a chegar ao mundo. Esa foi a impresión que tiven. Algo moi, moi, moi serio estaba a chegar ao mundo. Mirei a Xesús. De novo, sen abrir a boca, pero a través da súa mente, puiden escoitalo moi alto e claro dicíndome: "¡Chego pronto!" Cando dixo estas palabras, comezou a poñerse de pé agarrado aos brazos. Pero antes de que puidese poñerse de pé completamente, veu del poder e lanzoume inofensivamente cara atrás fóra do Ceo a través do ceo en segundos. Aterrei na miña cama. No momento en que aterrei na miña cama, espertei e gritei, sentindo a súa presenza en min con moita forza. A miña muller estaba durmindo ao meu carón. Ela preguntoume: "Que pasa?" Ata hoxe non sei por que lle dixen isto, pero esta é a resposta que saíu da miña boca: "Vin un home no Ceo."

Eu adoitaba pensar que ía medrar e converterme nun vello cristián, e quizais falecer aos noventa. Pero todo isto cambiou en 2018. Ese ano, de novo nun soño, non vin a Deus, pero escoitei a súa voz moi alta. Os que estades escoitando isto, por favor, prestade atención ao que vou dicir a continuación. Marcade as palabras que estou a piques de dicir porque ningunha das palabras que estou dicindo vai caer ao chan. Ningunha destas palabras será baleira porque provén do propio Deus. Noutras palabras, cumpriranse. Neste soño dixo: "Non haberá Mundial de 2026 porque a vida na Terra non será como sempre para os que quedan atrás." Entón espertei. Non son afeccionado ao fútbol, así que cando espertei, non sabía cando se celebrara o último Mundial, nin cando sería o seguinte. Máis tarde, comprobei e descubrín que os partidos do Mundial de fútbol masculino de 2026 celebraranse principalmente nos Estados Unidos.

Máis tarde, no 2018, unha mañá cedo espertei, acendín as luces e comecei a ler a Biblia. Xesús apareceu diante de min cunha túnica branca. Non era un soño, porque eu estaba esperto. Estaba mirándoo cara a cara cando, sen abrir a boca, dixo estas palabras na súa mente: "Desde o momento en que Israel se converteu nunha nación en 1948, haberá 77 anos ata o Éxodo." Non usou a palabra "Arrebatamento," pero eu sabía que se refería a ela. Engadiu: "En 2025, os días 23 e 24 de

setembro, virei levar a miña igrexa. Nestes dous días ninguén saberá o día nin a hora en que veña. Despois diso, haberá unha Tribulación de sete anos na terra para os que queden atrás. En 2032, o 15 de setembro, volverei á Terra como Rei."

Despois de dicir estas palabras, desapareceu e quedei abraiado. Non sabía moito entón sobre o Arrebatamento, a Segunda Vinda e a Tribulación. Cando era un mozo que comezaba a ser cristián, un pastor díxome que no futuro habería algunha tribulación, e que os cristiáns pasarían por ela. Iso era todo o que sabía. Non sabía que había unha ruta de escape a través do arrebatamento. Pode que oíse falar diso aquí e alá, pero realmente non sabía moito.

Sei que estes son temas moi controvertidos, pero Deus díxome un día que lese Isaías 55, onde dixo: "Ningunha palabra miña me abandonará nin volverá a min en balde." E despois dixo que comezaría a ensinarme. Comezaría a pensar a través da miña mente. Non son Deus, pero poría pensamentos na miña mente para que puidese entender máis sobre estes asuntos. Levoume a 2 Reis 2:1-11 sobre o arrebatamento anterior, o de Elías. Cando Elías e Eliseo estaban xuntos, os profetas achegáronse a eles e preguntáronlle a Eliseo: "Sabes que o teu mestre será arrebatado hoxe?." E Eliseo respondeulles: "Si, o sei." E outros profetas doutros lugares fixeron o mesmo. Fixéronlle a mesma pregunta, e el dicía igualmente: "Si, xa o sei." Finalmente, Elías díxolle a Eliseo: "Antes de que me leven de ti, dime que queres que faga por ti." Entón vin que o día do arrebatamento de Elías non era un misterio para eles. De feito, Deus revelouno aos profetas, a Eliseo e a Elías. Entón, Deus mostroume que faría o mesmo para este arrebatamento que viña.

Así que comecei a estudar este tema con seriedade. Entón souben que Deus instituíra sete festas, e Xesús, coa súa vida, morte e resurrección, xa cumprira catro delas: a Pascua, os pans sen fermento, as primicias e Pentecostés. Só quedan tres: a Festa das Trompetas, o Día da Expiación e os Tabernáculos.

Levítico 23 dinos que a Festa das Trompetas se instituíu como un evento dun día. Comezou coa observación visual da lúa nova. Pero debido á incerteza sobre a observación física dese pequeno crecente da lúa nova, a duración dun día ampliouse posteriormente a dous días. Finalmente, esta situación produciu a expresión hebrea "Ninguén sabe o día nin a hora" como referencia a esta Festa das Trompetas.

Como se mencionou anteriormente, Xesús usara a palabra Éxodo, pero estaba a falar do Rapto. Setenta e sete anos desde a fundación de Israel en 1948 lévannos a este mesmo ano, 2025.

E en 2025, o 23 e o 24 de setembro serán os dous días da Festa das Trompetas. Polo tanto, esta será a estreita xanela de tempo na que terá lugar o Rapto da Igrexa. Sete anos despois, en 2032, o 15 de setembro será o Día da Expiación, cando Xesús regrese á Terra como Rei.

Entón, por que me falou da Copa do Mundo? 1 Tesalonicenses 5:5 dinos que chegará un tempo no que a xente aclamará en voz alta a chegada da paz e a seguridade en todo o mundo. Polo menos isto é o que o Anticristo carismático que virá prometerá ao mundo despois do Rapto. Quizais haxa paz, pero non sei canto tempo durará. Pero para xuño de 2026 o mundo estará nun estado de desorde tan terrible, haberá tanto caos e destrución, que a FIFA non poderá celebrar os partidos da Copa do Mundo nos Estados Unidos, Canadá e México.

En Mateo 24:36, Xesús dixo que ninguén sabe o día nin a hora do Arrebatamento. Pero se buscas isto en Internet, podes atopar sitios web que explican que esta expresión é en realidade unha expresión hebrea para a Festa das Trompetas. A Festa das Trompetas foi orixinalmente unha festa dun día, e comezou coa avistamento físico da "lúa nova." Debido á incerteza da avistamento visual, a festa dun día estendíase a dous días reais. Polo tanto, poderíase dicir que ninguén sabía o día nin a

hora da lúa nova, e en consecuencia da Festa das Trompetas, e en última instancia tamén do Arrebatamento.

Pero isto tamén é aquí un reflexo dos costumes tradicionais de voda xudía. Só cando o pai do noivo decidiu a data da voda, dílle ao seu fillo: "Vai buscar a túa noiva." Así, ninguén sabe o día nin a hora da voda, nin sequera o fillo, senón só o pai. A igrexa é a noiva de Xesús, polo que o Arrebatamento será como a voda entre Xesús e a Igrexa. Na Terra terá lugar nun día que ninguén na Terra coñece, nin sequera o Fillo na Terra, senón só o Pai.

E se vas a 1 Corintios 15:51-52, Paulo está de acordo con Xesús ao mencionar a "última trompeta." Moita xente, cando le a "última trompeta", corre ao libro da Apocalipse e di que a última trompeta é o sétimo toque de trompeta do sétimo anxo durante a Tribulación. Isto é incorrecto. Durante a Festa das Trompetas, o shofar tócase 99 veces, seguido da 100ª, e esa última é a "última trompeta."

1 Tesalonicenses 5:1 di: "Agora ben, irmáns e irmás, sobre os tempos e as datas, non precisamos escribirvos." Non era necesario que Paulo escribise aos tesalonicenses sobre os tempos e as datas do "día do Señor." Isto debíase a que o día do Señor sería un evento oculto para eles durante os seguintes 2.000 anos, pero que sería revelado á Igrexa do Fin dos Tempos. E no versículo 4, Paulo di que ese día non será unha sorpresa para os que están na luz, senón que, coma un ladrón, sorprenderá aos que están na escuridade.

Hebreos 10:25 exhorta a non descoidar a reunión, senón a facelo aínda máis a medida que vemos que se achega ese día. E digovos que non é un día aleatorio, senón unha xanela de tempo fixa que se pode ver achegarse.

En Feitos 1:6-7, os discípulos de Xesús preguntáronlle despois da súa resurrección: "Neste tempo vas ser rei de Israel?" Pero el respondeu: "Non vos corresponde a vós coñecer os tempos e as estacións que o Pai fixou pola súa propia autoridade. Pero vós seredes as miñas testemuñas en Xudea, Samaria e nos confíns da terra." Noutras palabras, os tempos nos que Xesús volvería e sería rei en Israel non deberían ser a súa preocupación. Despois de todo, debía ter lugar 2.000 anos despois.

É coma se lle dixeran a Daniel que calase as súas palabras e selase o seu libro ata o Tempo do Fin. Así que haberá unha revelación que chegará á igrexa no Tempo do Fin, unha revelación do propio tempo do Fin.

Así que estou escribindo para avisar a Sudáfrica e ao mundo de que Xesús está a volver. Se te atopas sen Xesús na túa vida ou se non lle entregaches a túa vida a Xesús, lembra que o tempo está a chegar. O tempo que Deus estableceu para que a xente o reciba, o período de graza no que Deus lle deu á igrexa para estenderse ao mundo para que todos poidan recibir a Xesús e ser salvos está a chegar ao seu fin.

O arrebatamento ocorrerá. Millóns de cristiáns de todo o mundo, incluída Sudáfrica, desaparecerán nunha fracción de segundo. Despois da eliminación dos cristiáns do mundo, o xuízo de Deus caerá sobre o mundo.

O mundo está a prepararse para a Copa do Mundo de 2026. Pero despois do arrebatamento de 2025 haberá tal caos, destrución e devastación no mundo que para xuño de 2026 non se xogarán partidos da Copa do Mundo. O mundo sería un lugar irrecoñecible.

Así que, unha vez máis, estou aquí para suplicarvos e implorarvos a todos: por favor, non pensedes que tedes moito tempo. Non tedes moito tempo. Lembrade que non fun chamado a abrir igrexas.

Unha vez pensei que iso era o que Deus tiña en mente para min. Pero desde entón, descubrín que a miña chamada é anunciar ao mundo que, por riba de todo, Xesús está vivo e que volverá pronto. Así que, mundo, prepárate. Deixa atrás todos os teus pecados e vén a Cristo, onde atoparás a salvación. É hora de pechar. Non podo dicir que sexa a única chamada, pero son unha das últimas chamadas de Deus. Así que fago un chamamento a todos: cidadáns comúns, empresarios, famosos, ministros do goberno, presidentes de países de todos os continentes do mundo, para que entreguen a súa vida a Xesús agora porque o tempo do arrebatamento está preto.

En 2019 vin a Tom Horn nun programa de televisión falando do seu libro, The Wormwood Prophecy. Xa non está connosco, pero no programa dixo que tiña información dun empregado da NASA de que un asteroide impactaría contra a Terra en 2029, o venres 13. Horn dixo que tivo que sentarse en estado de shock cando se decatou de que o asteroide podería ser a estrela ardente mencionada en Apocalipse 8. Se esta data marca o punto medio dun período de Tribulación de sete anos, entón contar 3 anos e medio leva a 2025. Supóñoche que tiña razón coa súa liña de tempo futura xeral, que basicamente coincide coa miña.

Recibín a última visión importante en 2018. Por suposto, esta non é a primeira vez que falo diso desde entón. Por exemplo, falei no podcast internacional God's Voice Daily. Tamén teño a miña propia canle de YouTube onde intento dar esta mensaxe. Non vou dar o nome da canle aquí porque non estou aquí para promocionarme.

Xesús morreu, foi enterrado, resucitou e ascendeu ao ceo no ano 32 d.C. Hai estudosos da Biblia que cren que estaría fóra durante 2.000 anos e despois volvería. Se lle engades 2.000 anos ao ano 32 d.C., chegas ao 2032 como ano do regreso de Cristo. Pero haberá sete anos de Tribulación antes diso, polo que se lle restas sete ao 2032, acabas neste ano, 2025!

Sen dúbida, moita xente diráme que moitos outros xa estableceron este tipo de datas antes. Todas estas non chegaron a nada, pero non será así con esta. Estou MIL MILLÓNS POR CENTO seguro de que o Arrebatamento da Igrexa terá lugar este 23 ou 24 de setembro. Pídolle ao mundo que estea preparado para isto. Asegúrate de entregar a túa vida a Xesús. El é o camiño, a verdade e a vida. El é Deus.